

Covid ve službách Si a Podnebesí: Jak souvisejí protesty v Číně a volby na Vystrčilově Tchajwanu? Západní média se dvakrát přepočítala. Pokrytectví "Schwabových" vlád obnaženo. Kdo asi vymyslel covid? Peking si umí počkat

protiproud.info/politika/6868-covid-ve-sluzbach-si-a-podnebesi-jak-souviseji-protesty-v-cine-a-volby-na-vystrcilove-tchajwanu-zapadni-media-se-dvakrat-prepocitala-pokrytectvi-schwabovych-vlad-obnazeno-kdo-asi-vymyslel-covid-peking-si-umi-pockat.htm

6. 12. 2022

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

[Dmitrij Bavyrin](#) přibližuje souvislosti protestů proti covidistickým restrikcím v Číně se strategickými plány Pekingu na sjednocení s Tchajwanem a vystřídání USA v roli světového hegemonu - k čemuž tupá západní propaganda s "užitečnými idioty" typu Vystrčila skvěle pomáhá

Masové protesty v Číně, jaké nebyly zaznamenány více než třicet let, přinesly své ovoce: Úřady výrazně zmírnily omezení týkající se covidu. Stejná omezení totiž vedla ke svržení vládnoucí strany na

Tchaj-wanu, což byl neúspěch USA a triumf prezidenta Si Ťin-pchinga. ČLR tak v hybridní válce se Západem zvítězila hned ve dvou bitvách .

Covid (nebo spíše covidismus) tak opět sehrál roli „černé labutě“ pro čínskou politiku. Přesněji řečeno sehrál dvojroli pro dvě části Číny – ČLR a Tchaj-wan – přičemž v druhém případě se stal „ptákem štěstěny“ pro prezidenta Si Ťin-pchinga.

Možná i v prvním případě.

Protesty v západní propagandě

V řadě čínských měst probíhaly dva týdny masové protesty. Až do posledního dne se stupňovaly a na Západě, kde pozapomněli na Hongkong, se stalo takřka povinností psát, že k ničemu podobnému v Číně nedošlo od roku 1989, kdy se odehrál pokus o puč potlačený tanky na náměstí Nebeského klidu.

Nyní tanky nikde nezasahují, avšak lokální nepokoje byly rozehnány i tak dostatečně tvrdě, což byla voda na mlýn západních médií ohánějících se represemi (pro případ, že neprobíhají u nich): vláda prý jedná bez skrupulí s jasným zaměřením na výsledek. V tomto smyslu se sotva něco změnilo, byť mnohé požadavky protestujících byly splněny – klasická kombinace cukru a biče.

Přitom použití „cukru a biče“ bylo pro mnohé překvapením a protičínskou propagandu to uvedlo poněkud do rozpaků.

Čtěte ZDE: Také Čína se připravuje na konflikt s USA: Ukrajinská provokace Západu proti Rusku je pro ni varováním. Postavit se Číně prý znamená porazit Rusko. Stále hloupější propaganda. Přibližuje se "hodina Nového světa". Jaký bude?

Hlavní příčinou protestů byly lockdowny, které se zaváděly na územích s novým výskytem covidu. Metody boje s údajnou pandemií v Číně zůstaly po všechny tři roky stejně drakonické. Ještě nedávno je přitom používaly téměř všechny vlády světa (kromě Švédska, Běloruska a několika dalších výjimek, které dokázaly jejich nesmyslnost); Dnes už zůstal čínský režim osamocen. Co však nejvíce podnítilo pouliční protesty? Zkusme si to ukázat na dvou příkladech.

Šikana vlastních občanů

První z nich byl požadavek, aby pracovníci a zaměstnanci zůstali trvale v areálu podniku, kde byla zjištěna ohniska covidu. Toto pravidlo neplatilo všeobecně, zejména ne tam, kde by se nedalo vůbec dodržet, ale mnozí stáli před volbou mezi vyhazováním z práce a možností vrátit se domů k rodinám. A obvykle zvolili první možnost. Někteří z nich se nicméně později připojili k protestujícím.

Druhým spouštěčem byl rozsáhlý požár bytového domu v Urumči, při němž zemřelo nejméně 10 lidí. Urumči je v provincii Sin-ťiang, kde žijí Ujguři a existuje zde separatistické podzemí – tudíž všechny

tragédie tam jsou nevyhnutelně politizovány. Na internetu se začaly šířit zvěsti, že lidé umírali, protože evakuace a hašení požáru podléhaly karanténním omezením, například takovým, kdy vůbec nesmíte opustit svůj dům. Takže lidé zůstali uvnitř.

Šlo o fámu, efekt se však dostavil – počet protestujících se zvýšil.

Dvojí metr

Západní média líčí dění s velkým soucitem pro „covid-disidenty“ a s obviňujícím tónem vůči čínské vládě. Jde o skvěle ilustrativní "přerod" podle politické objednávky: Když se podobné protesty odehrávaly v Evropě, titíž odborníci a novináři je označovali za tupou vzpuru nevzdělaných mas řízených dezinformátory. Ovšem v Číně prý nyní vyšli do ulic „bojovníci proti tyranii“ - byť nesli transparenty s úplně stejnými hesly.

Do jisté míry mají pravdu v tom smyslu, že do pouličních protestů se většinou zapojují lidé obecně nespokojení s panujícím režimem, jehož antiautoritářská omezení fungují jako spouštěč. Proto jejich politické požadavky míří obecně vůči vládě či dokonce k odstoupení hlavy státu. Taková hesla se v Číně neobjevují – riziko postihu je zatím přece jen o něco vyšší než na Západě. Na transparentech se proto občas objevují prázdná plátna: i tak je vše jasné, možná ještě jasnější.

Čtěte ZDE: Provokace dementů: Američtí geronti chtějí uvrhnout svět do války stůj co stůj. Pelosiová na Vystrčilově letišti s rouškou na své (nevymáchané) hubě. Afghánistán a Ukrajina jim nestačí? Pletichy a prachy, jedině, o co jim jde

Nicméně ztotožňovat protesty proti karanténním opatřením s protesty proti prezidentovi Si je v každém případě manipulace s pojmy. Západní novináři tak museli přejít k vytáčkám: vlastní dvojí metr nyní vysvětlují tím, že ve „svobodných zemích“ mají lidé možnost změnit tyranskou vládu prostřednictvím voleb. Fakt, že restriktce mezitím přivedou lidi na pokraj zoufalství a stát do úpadku, samozřejmě nemají potřebu řešit.

Zato je pobuřuje, že politbyro Komunistické strany Číny se po posledním sjezdu proměnilo z diskusního fóra různých nátlakových skupin v sbor loajální Si Ťin-pchingovi. Podle nich v důsledku nyní celý systém závisí na názoru jediného vůdce, s nímž se nikdo neodvážá polemizovat. Ztráta systémové pružnosti při řešení problémů je prý tudíž typickou manažerskou krizí autokracie.

Chyba lávky

Jenže realita podruhé zesměšnila západní propagandu. Čínská vláda postupovala v rozporu s předpovědí: v řadě regionů karanténní opatření zmírnila, často velmi výrazně. Ukázalo se, že despota nejenže nevykonává svou vůli navzdory "utrpení lidu", ale že nejvyšší autorita naopak odstraňuje „místní přehmaty“.

Pokud protesty zcela utichnou, protičínská propaganda se bude muset vykrucovat zase opačným směrem. Obraty o sto osmdesát stupňů však perfektně umí - jak jsme viděli právě při covidu. Tím spíš, že konspirační partička okolo Klause Schwaba usilující o korporátně řízený západní koncentrák pod názvem „inkluzivní kapitalismus“ již dává zdecimované západní veřejnosti čínský režim za vzor. Tolik k výsledkům první prohrané propagandistické bitvě. Ta druhá je ještě peprnější.

Čtěte ZDE: Jak to vidí Čína: Zpráva o stavu země. Skok vpřed. Za vlády Si se HDP na hlavu zdvojnásobil. Právo každé země na suverénní vlastní cestu - ke globálnímu socialismu! Si blíže Maovi než Tengovi. A nejbliže Schwabovi a Velkému resetu

Svržení tchajwanské vlády

Občané Tchaj-wanu před několika dny skutečně udělali to, co západní média deklarovala – ve volbách vyměnili vládu, která prováděla velmi tvrdou proticovidovou politiku podle pekingského vzoru.

Sice pouze na komunální úrovni, nicméně pro vládnoucí "antipekingskou" Demokratickou pokrokovou stranu (DPS) to byla tvrdá rána. Opoziční Kuomintang získal více než třikrát tolik mandátů, a dostal se k moci i ve čtyřech velkých městech včetně Tchaj-peje. A je velmi pravděpodobné, že za rok vyhraje parlamentní volby, a převezme kontrolu nad vládou.

Proto také prezidentka Cchaj Jing-wen oznámila, že odstupuje z čela DPS, kterou vedla od roku 2008. A může si za to sama: volby prezentovala jako plebiscit o důvěře vládní politice. Tchajwanci řekli „ne“ jak lockdownům, tak i vyhlídce na válku s ČLR, která se nedávno, při návštěvě předsedkyně amerického Kongresu Nancy Pelosiové na ostrově, již zdála velmi pravděpodobná (tu Vystrčilovu

někdo nikdo nezaznamenal, kromě toho, že nás opět ještě více odstřihává od ekonomické velmoci, ale to právě Fialova vláda zkázy chce, pozn. PP).

Návrat čankajškovců k moci

Kdysi to byl právě Kuomintang, kdo po prohrané občanské válce uprchl na Tchaj-wan, kde udržel separatistický rozkol. Nyní však bývalá Čankajškova strana naopak prosazuje spolupráci a postupné sjednocení s ČLR, pokud Peking zaručí Tchaj-peji autonomii.

Tento proces byl zahájen v první polovině minulého desetiletí. V roce 2016 se však k moci dostali „progresivisté“ v čele s paní Cchaj, jejichž prioritami jsou antikomunismus, s totální orientací na USA. Podle všeho se tato politika brzy stane opoziční, což může riziko řešení tchajwanského problému vojenskou cestou snížit.

Peking si přeje mírovou cestu sjednocení, a Číňané umějí čekat. Pod vedením prezidentky Cchaj však pochopili, že zatímco pevninská Čína vyčkává, Američané do vzbouřeného ostrova pumpují zbraně (jako kdysi Sověti na Kubu), takže pokud bude vojenské řešení nevyhnutelné, přijde později mnohem dráž.

Kdy Čína přistoupí k převzetí kontroly nad Tchaj-wanem silou? Sinologové se většinou přiklánějí ke konci třetího pětiletého funkčního období předsedy Si, které právě začalo. Pokud se však Kuomintang skutečně vrátí k moci a distancuje se od Washingtonu, „rudý císař“ dá pravděpodobně přednost mírovému sjednocení země, které se již osvědčilo v případech Hongkongu a Macaa.

Čtěte ZDE: Německý Šváb (Schwab): Čína náš vzor! Velký reset? Převrat v rukou korporací a miliardářů. Sociální kredity, fízlování, cenzura, průkazy (výjezdní doložky) pro cestování. Svoboda pro "zlatou miliardu" podvolených. Kupředu! Lenin byl břídil!

Covidismus a Schwab ve službách Číny?

Mezi výše uvedenými událostmi je pravděpodobně souvislost: Peking se po analýze příčin volební porážky amerických sil na Tchaj-wanu rozhodl upravit svou vlastní politiku, aby vypadal lépe v očích těch, kdo volili Kuomintang. Možná to ale žádnou souvislost nemá. V každém případě to vypadá na úspěch čínské vlády, respektive předsedy Si. Prezident v Pekingu fakticky vyhrál volby na Tchaj-wanu, aniž by hnul prstem.

Cividismus tak opět zapracoval ve službách čínského státu. Nikoli poprvé. Nezapomínejme, odkud "pandemie" (alespoň podle západní propagandy) vzešla. Čína vyhlásila drakonickou nulovou toleranci k nákaze - a na její ekonomický růst to mělo minimální vliv. Naopak Západ během dvou let „boje s covidem“ zabředl to těžké ekonomické recese, jejíž důsledky (v kombinaci s absurdním Green Dealem a protiruskými sankcemi na energie) na jejich občany s plnou silou teprve dopadnou.

Čínu pandemie nezabije, ale na sebevraždě Západu bude mít lví podíl. Kdyby žádný covid neexistoval... musela by si ho Čína vymyslet.

Pokud to (v družném soudružském spojení s Klausem Schwabem a spol.) neudělala.

Zdroj.

QP 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
